

การพัฒนาทักษะการเป่าขลุ่ยเพียงออโดยใช้ชุดฝึกทักษะปฏิบัติของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนบ้านหน้าควนลัง (ราษฎร์สามัคคี) อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

The Development of Khloy-Peang-Or Skill by Using the Student Practice
skill set for Prathomsuksa 3 Students at Ban Na Khuan Lang School
(Rat Samakkhi), Hat Yai District, Songkhla Province

สุรเชษฐ์ เปล่งประดับ^{1*} และเก็ตถวา บุญปรากฏ²

Surachet Plengpadup^{*} and Kettawa Boonprakarn²

¹ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, หลักสูตรและการสอน, คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์,
มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

¹ Master's Degree of Education Program, Curriculum and Instruction, Faculty of Education and Liberal
Arts, Hatyai University.

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาหลักสูตรและการสอน,
คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์, มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

² Asst. Prof. Dr., Department of Curriculum and Instrument, Faculty of Education and Liberal Arts,
Hatyai University.

*Corresponding author, E-mail:kogta027@gmail.com.com

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเป่าขลุ่ยเพียงออหลังการใช้ชุดฝึก
ทักษะการปฏิบัติขลุ่ยเพียงออของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหน้าควนลัง (ราษฎร์สามัคคี)
อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ระหว่างหลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อ
ทักษะการเป่าขลุ่ยเพียงออโดยใช้ชุดฝึกทักษะปฏิบัติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหน้า
ควนลัง (ราษฎร์สามัคคี) อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา โดยกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่
3 โรงเรียนบ้านหน้าควนลัง (ราษฎร์สามัคคี) อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา
2564 จำนวน 1 ห้อง จำนวน 34 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ชุดฝึกทักษะปฏิบัติขลุ่ยเพียงออจำนวน 5 แผน
11 ชั่วโมง 2) ชุดฝึกทักษะปฏิบัติการเป่าขลุ่ยเพียงออ 3) แบบประเมินทักษะการเป่าขลุ่ยเพียงออ 4) แบบ
วัดความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ด้วยชุดฝึกทักษะปฏิบัติการเป่าขลุ่ยเพียงออ สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล คือ
ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติทดสอบสมมติฐานด้วยค่า one sample t-test (1-
Tailed) ผลการวิจัยพบว่า 1) ทักษะการเป่าขลุ่ยเพียงออด้วยชุดฝึกทักษะทักษะปฏิบัติขลุ่ยเพียงออของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .05 และ 2) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติ
ขลุ่ยเพียงอออยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: ทักษะการเป่าขลุ่ยเพียงออ,ชุดฝึกทักษะ

Abstract

The objectives of this research were 1) to compare the Khлуй-Peang-Or playing skills after using the Khлуй-Peang-Or practice set of Prathomsuksa 3 students at Ban Na Khuan Lang School (Rat Samakkee), Hat Yai District, Songkhla Province, during the comparison study. with 80 percent threshold. 2) To study the satisfaction with the Khлуй-Peang-Or playing skills by using the practice skills of Prathomsuksa 3 students at Ban Na Khuan Lang School (Rat Samakkhi), Hat Yai District, Songkhla Province. 3) Ban Na Khuan Lang School (Rat Samakkhi), Hat Yai District, Songkhla Province, first semester, academic year 2021, 1 room, 34 students which was obtained by random sampling by group (Cluster Random Sampling). The instruments used in the research were 1) learning management plans, 5 plans, 11 hours of Khлуй-Peang-Or practice practice set. 3) A form to assess playing Khлуй-Peang-Or skills 4) A form to measure satisfaction with learning with a practice set for practicing Khлуй-Peang-Or playing skills the statistics used to analyze the data were mean, percentage and standard deviation. The confidence of the satisfaction questionnaire was determined by Cronbach's Alpha Coefficient method. The results of the research showed that 1) the ability to practice Khлуй-Peang-Or only of the 3rd grade students after studying with the Khлуй-Peang-Or practice skill set have a grade point average after school 2) The students' satisfaction with the learning management by teaching Khлуй-Peang-Or practice was at the highest level.

Keywords: Khлуй-Peang-Or Skill, Practice skill set

บทนำ

ในปัจจุบันหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ฉบับปรับปรุง 2563 ได้บรรจุการเรียนการสอนดนตรีไว้ในข้อสาระดนตรีซึ่งอยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ โดยระบุไว้ว่า กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะเป็นกลุ่มสาระที่ช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีจินตนาการทางศิลปะ ชื่นชมความงาม สุนทรียภาพ ความมีคุณค่า ซึ่งมีผลต่อคุณภาพชีวิตมนุษย์ ดังนั้นกิจกรรมทางศิลปะจะช่วยพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ และสังคม ตลอดจนนำไปสู่พัฒนาสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในตนเอง อันเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพได้

ขลุ่ยเป็นเครื่องดนตรีดั้งเดิมของไทย ประเภทเครื่องเป่าที่มีประวัติมายาวนาน อาจเกิดขึ้นก่อนหรือในสมัยกรุงสุโขทัยเป็นราชธานี พบหลักฐานสำคัญที่แน่ชัดปรากฏในกฎมนเฑียร สมัยกรุงศรีอยุธยา (กฤชกร เพชรนอก, 2556) ขลุ่ยเพียงออนิยมนำมาบรรเลงในวงดนตรีไทย เพื่อสร้างเสียงที่กลมกลืนในวงมากขึ้น เช่น วงมโหรี วงเครื่องสาย วงปี่พาทย์ไม้ نرم และวงดึกดำบรรพ์ เป็นต้น จึงเห็นได้ว่าขลุ่ยเพียงอามีบทบาทสำคัญมากในวงดนตรีไทย เหมาะสำหรับเป็นเครื่องดนตรีชนิดแรกที่เป็นเครื่องมือเริ่มต้นในการเรียนดนตรีไทย ซึ่งสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่

กำหนดมาตรฐานการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับดนตรีไทยใน มาตรฐาน ศ 2.1 เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่าดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน และมาตรฐาน ศ 2.2 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของดนตรี ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

ปัจจุบันคนไทยให้ความสำคัญการดนตรีไทยซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของชาติลดน้อยลง แต่ในทางกลับกันค่านิยมในการเล่นดนตรีสากลเพิ่มมากขึ้น คนที่สามารถเล่นเครื่องดนตรีไทยได้จึงมีจำนวนน้อย การเรียนดนตรีไทยจึงมีความจำเป็นต้องมีการให้เด็กซึ่งเป็นอนาคตของชาติเรียนรู้ดนตรีไทย เพื่ออนุรักษ์ดนตรีไทยอันเป็นเอกลักษณ์ของชาติให้คงอยู่สืบไป ส่วนการฝึกดนตรีไทยเครื่องมือแรกที่สามารถฝึกทักษะดนตรีไทยให้กับเด็กได้ดี คือ ชลุ่ยเพียงออ ซึ่งการพัฒนาทักษะการเป่าชลุ่ยเพียงออจะต้องใช้ชุดฝึกทักษะการปฏิบัติเพื่อช่วยพัฒนาความสามารถด้านทักษะปฏิบัติของผู้เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะที่ประกอบด้วยทักษะย่อยๆ จำนวนมาก การฝึกให้ผู้เรียนสามารถทำทักษะย่อยๆ เหล่านั้นได้ก่อนแล้วค่อยเชื่อมโยงต่อกันเป็นทักษะใหญ่ จะทำให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จได้ดีและรวดเร็วขึ้นชุดฝึกทักษะช่วยสอนสามารถสนองความต้องการในการเรียนรู้ที่คำนึงถึงความแตกต่าง ระหว่างบุคคลได้อย่างดีและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนตามเวลาที่สะดวก ตามความสนใจของ ผู้เรียน และที่สำคัญที่สุดคือ ชุดฝึกทักษะช่วยสอนมีการประเมินผลในตนเอง เพื่อให้ผู้เรียนเห็นผลสำเร็จ เห็นความก้าวหน้าของตนในการเรียนรู้ในแต่ละตอนแต่ละหน่วยการเรียนสามารถเรียนได้ด้วยตนเอง นอกจากนี้ชุดฝึกทักษะสอนยังสามารถช่วยแก้ปัญหาการขาดแคลนผู้สอนได้ด้วยเพราะสามารถใช้สอนแทนครูและสอนผู้เรียนได้จำนวนมากในเวลาเดียวกัน

ชุดฝึกทักษะปฏิบัติชลุ่ยเพียงออ ซึ่งมีลักษณะมีจุดหมายที่จะทำการฝึกทักษะด้านโน้ตดนตรีไทย ความแม่นยำของจังหวะ ทำนองและการจับชลุ่ยของผู้บรรเลง และการบรรเลงโดยภาพรวม ใช้สัญลักษณ์โน้ตดนตรีไทยซึ่งสามารถเข้าใจได้ง่าย มีความน่าสนใจ มีเนื้อหาตรง เรียงลำดับจากง่ายไปหายากให้เหมาะสมกับวัยและความสามารถของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

จากที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการพัฒนาทักษะการเป่าชลุ่ยเพียงออโดยใช้ชุดฝึกทักษะปฏิบัติของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหน้าควนลัง (ราษฎร์สามัคคี) อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา เพื่อพัฒนาทักษะการเป่าชลุ่ยเพียงออของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหน้าควนลัง (ราษฎร์สามัคคี) อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จึงได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี โดยมีความเชื่อว่าชุดฝึกทักษะการเป่าชลุ่ยเพียงออที่ดี จะสามารถทำให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหน้าควนลัง (ราษฎร์สามัคคี) อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา มีทักษะการเป่าชลุ่ยเพียงออที่ดีขึ้น ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้อาจเป็นแนวทางให้ผู้เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการเป่าชลุ่ยเพียงออหรือดนตรีไทยประเภทอื่นต่อไป

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ประภาพร ถิ่นอ่อน (2553) ได้สรุปลักษณะของชุดฝึกทักษะที่ดี ว่าลักษณะของชุดฝึกทักษะที่ดีจะต้องมีจุดหมายที่แน่นอนจะทำการฝึกทักษะด้านใด ควรใช้ภาษาง่ายๆ และมีความน่าสนใจ เรียงลำดับจากง่ายไปหายากให้เหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน มีเนื้อหาตรง จัดกิจกรรมให้หลากหลายเพื่อดึงดูดความสนใจและเกิดประสิทธิภาพในการเรียน

นพชัย อุปชิต (2558) ได้ศึกษาผลการใช้ชุดฝึกทักษะดนตรีไทยตามแนวคิดของชูชุกี สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง เสียงใสขลุ่ยเพียงออ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนนวมิทธวิตยา อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 33 จำนวน 20 คน ผลการวิจัย พบว่า 1. ชุดฝึกทักษะดนตรีไทยตามแนวคิดของชูชุกี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง เสียงใสขลุ่ยเพียงออ มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 85.61/84.50 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ชุดฝึกทักษะดนตรีไทยตามแนวคิดของชูชุกี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง เสียงใสขลุ่ยเพียงออ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3. ดัชนีประสิทธิผลของผลการเรียนชุดฝึกทักษะดนตรีไทยตามแนวคิดของชูชุกี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง เสียงใสขลุ่ยเพียงออ มีค่าเท่ากับ 0.7387 หรือคิดเป็นร้อยละ 73.87 4. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยทักษะดนตรีไทยตามแนวคิดของชูชุกี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง เสียงใสขลุ่ยเพียงออ พบว่า อยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.41

นิคม วุฒิเกรียงไกร (2556) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ขลุ่ยไทยเบื้องต้น โดยใช้ชุดการสอนเทคนิคผสมผสาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/3 โรงเรียนสตึก อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 40 คน โดยการสุ่มอย่างง่ายเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย ชุด การสอนเทคนิคผสมผสานขลุ่ยไทยเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 5 ชุด แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนประกอบการสอนเทคนิคผสมผสานขลุ่ยไทยเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 แบบทดสอบย่อยหลังเรียน จำนวน 5 ชุดๆละ 10 ข้อ และ แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดการสอนเทคนิคผสมผสานขลุ่ยไทย เบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าประสิทธิผล ค่าดัชนีประสิทธิผลและทดสอบสมมติฐานโดยใช้ Dependent Sample t-test พบว่า ชุดการสอนเทคนิคผสมผสานขลุ่ยไทยเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.80/83.75 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้โดยใช้ชุดการสอนเทคนิคผสมผสานขลุ่ยไทยเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เท่ากับ 0.6286 คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้ชุดการสอนเทคนิคผสมผสานขลุ่ยไทยเบื้องต้นสูงกว่าคะแนนก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้ชุดการสอน เทคนิคผสมผสานขลุ่ยไทยเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

พัฒนพงศ์ บรรณการ (2552) ได้ศึกษาวิจัยการพัฒนาแบบฝึกเรื่องการเป่าขลุ่ยไทยสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลการเรียนรู้เรื่องการเป่าขลุ่ยไทยก่อนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกเรื่องการเป่าขลุ่ยไทยแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน หลังการใช้แบบฝึกนักเรียนมีคะแนนความสามารถในการเป่าขลุ่ยอยู่ในระดับสูงและนักเรียนมีความคิดเห็นต่อการใช้แบบฝึกอยู่ในระดับเห็นด้วยมากคือแบบฝึกช่วยส่งเสริมในด้านทักษะการเป่าขลุ่ยไทยและการเข้าร่วมกลุ่มทำกิจกรรมกับเพื่อนๆ ทำให้นักเรียนเป่าขลุ่ยไทยได้ถูกต้อง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเป่าขลุ่ยเพียงออโดยใช้ชุดฝึกทักษะการปฏิบัติขลุ่ยเพียงออของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหน้าควนลัง (ราษฎร์สามัคคี) อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ระหว่างหลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อทักษะการเป่าขลุ่ยเพียงออโดยใช้ชุดฝึกทักษะปฏิบัติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหน้าควนลัง (ราษฎร์สามัคคี) อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้การวิจัยครั้งนี้ มีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหน้าควนลัง (ราษฎร์สามัคคี) อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 3 ห้องเรียน ทั้งหมด 102 คน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนบ้านหน้าควนลัง (ราษฎร์สามัคคี) อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จำนวน 34 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการเป่าขลุ่ยเพียงออโดยใช้ชุดฝึกทักษะปฏิบัติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหน้าควนลัง (ราษฎร์สามัคคี) อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จำนวน 5 แผน จำนวน 11 ชั่วโมง

2.1.1 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน เพื่อประเมินคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบประเมินคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2.1.2 ตรวจสอบความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดฝึกทักษะปฏิบัติขลุ่ยเพียงออโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน จำนวน 1 คน ด้านเนื้อหาการสอนดนตรี จำนวน 1 คน และด้านวัดผล จำนวน 1 คน เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดฝึกทักษะปฏิบัติขลุ่ยเพียงออ ซึ่งกำหนดเกณฑ์การประเมินดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

5 คะแนน หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด

4 คะแนน หมายถึง เหมาะสมมาก

3 คะแนน หมายถึง เหมาะสมปานกลาง

2 คะแนน หมายถึง เหมาะสมน้อย

1 คะแนน หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

เกณฑ์การแปลผลประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้

4.50 – 5.00 ระดับความเหมาะสม มากที่สุด

3.50 – 4.49 ระดับความเหมาะสม มาก

2.50 – 3.49 ระดับความเหมาะสม ปานกลาง

1.50 – 2.49 ระดับความเหมาะสม น้อย

1.00 – 1.49 ระดับความเหมาะสม น้อยที่สุด

จากการนำผลคะแนนการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดฝึกทักษะปฏิบัติขลุ่ยเพียงออจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ไปคำนวณหาค่าเฉลี่ย โดยผลการคำนวณพบว่า ค่าความเหมาะสมแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดฝึกทักษะปฏิบัติขลุ่ยเพียงออ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.87$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=5.00$) ด้านองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดฝึกทักษะปฏิบัติขลุ่ยเพียงออ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=5.00$) ด้านสื่อการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.73$) และด้านการวัดและประเมินผล อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=5.00$)

2.2 แบบประเมินทักษะการปฏิบัติขลุ่ยเพียงออ มีวิธีการสร้าง ดังนี้

2.2.1 การสร้างแบบประเมินการฝึกทักษะการเป่าขลุ่ยเพียงออ โดยกำหนดเกณฑ์การประเมินแบบรูบริก (Rubrics) กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนตามความสำคัญของการฝึกทักษะการเป่าขลุ่ยเพียงออ น้ำหนักของคะแนนเป็น 4 3 2 และ 1

เกณฑ์การให้คะแนนพฤติกรรมปฏิบัติ

4 คะแนน หมายถึง ดีมาก

3 คะแนน หมายถึง ดี

2 คะแนน หมายถึง พอใช้

1 คะแนน หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การแปลผลระดับคุณภาพ

คะแนนรวม 14-16 หมายถึง ดีมาก

คะแนนรวม 11-13 หมายถึง ดี

คะแนนรวม 8-10 หมายถึง พอใช้

คะแนนรวม 4-7 หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การสรุปผลการประเมิน

นักเรียนที่ได้ระดับคุณภาพพอใช้ขึ้นไป ถือว่าผ่าน

2.2.2 ตรวจสอบความเหมาะสมของแบบประเมินทักษะการเป่าขลุ่ยเพียงออโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน จำนวน 1 คน ด้านเนื้อหาการสอนดนตรี จำนวน 1 คน และด้านวัดผล จำนวน 1 คน เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของแบบประเมินทักษะการเป่าขลุ่ย ซึ่งการให้ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ได้กำหนดเกณฑ์ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

5 คะแนน หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด

4 คะแนน หมายถึง เหมาะสมมาก

3 คะแนน หมายถึง เหมาะสมปานกลาง

2 คะแนน หมายถึง เหมาะสมน้อย

1 คะแนน หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

เกณฑ์การแปลผลประเมินความเหมาะสมของแบบประเมิน มีดังนี้

4.50 – 5.00 หมายถึง ระดับความเหมาะสม มากที่สุด

3.50 – 4.49 หมายถึง ระดับความเหมาะสม มาก

2.50 – 3.49 หมายถึง ระดับความเหมาะสม ปานกลาง

1.50 – 2.49 หมายถึง ระดับความเหมาะสม น้อย

1.00 – 1.49 หมายถึง ระดับความเหมาะสม น้อยที่สุด

จากการนำผลคะแนนการประเมินทักษะการเป่าขลุ่ยเพียงออจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ไปคำนวณหาค่าความเหมาะสมของแบบประเมินทักษะการเป่าขลุ่ยเพียงออ โดยการหาค่าเฉลี่ย ซึ่งผลการคำนวณ พบว่า ค่าความเหมาะสมแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดฝึกทักษะปฏิบัติขลุ่ยเพียงออ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.87$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=5.00$)

2.3 การสร้างแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดฝึกทักษะปฏิบัติขลุ่ยเพียงออ

2.3.1 กำหนดโครงสร้างของแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดฝึกทักษะปฏิบัติ จำนวน 1 ฉบับ 25 ข้อ ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ด้าน ด้านละ 5 ข้อ ประกอบด้วย ด้านเนื้อหาสาระ ด้านกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ ด้านบรรยากาศ ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้ และด้านการวัดและการประเมินผล

2.3.2 สร้างแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดฝึกทักษะปฏิบัติขลุ่ยเพียงอ้อมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) จำนวน 1 ฉบับ แล้วเสนอต่อคณะกรรมการศึกษานิพนธ์ เพื่อขอคำแนะนำแก้ไขในส่วนที่บกพร่องและนำมาปรับปรุงแก้ไข

2.3.3 ตรวจสอบความเหมาะสมของแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดฝึกทักษะปฏิบัติขลุ่ยเพียงออ กับคุณลักษณะที่ต้องการวัด โดยนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ จำนวน 3 ท่าน ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน จำนวน 1 คน ด้านเนื้อหาการสอนดนตรี จำนวน 1 คน และด้านวัดผล จำนวน 1 คน เพื่อพิจารณาความสอดคล้องความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) ของแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดฝึกทักษะปฏิบัติขลุ่ยเพียงออโดยการหาค่า IOC (Index of Item Objective Congruence) ซึ่งการให้ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ได้กำหนดเกณฑ์ดังนี้ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2543)

+1 เมื่อแน่ใจว่าแบบประเมินนั้นตรงตามคุณลักษณะและจุดประสงค์

0 เมื่อไม่แน่ใจว่าแบบประเมินนั้นตรงตามคุณลักษณะและจุดประสงค์

-1 เมื่อแน่ใจว่าแบบประเมินนั้นไม่ตรงตามคุณลักษณะและจุดประสงค์

2.4 นำผลคะแนนการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญไปคำนวณหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) วิเคราะห์ข้อมูลดัชนีความสอดคล้อง (IOC) จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ซึ่งค่า (IOC) ที่ได้จะต้องอยู่ในระหว่าง 0.50 – 1.00 ขึ้นไป หมายความว่าแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดฝึกทักษะปฏิบัติขลุ่ยเพียงออ ที่สร้างขึ้นมีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการ

ประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนได้ ซึ่งปรากฏว่าแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดฝึกทักษะปฏิบัติขลุ่ยเพียงออ ที่สร้างขึ้นมีค่าความเที่ยงตรงตั้งแต่ 0.67 – 1.00

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนดำเนินการทดลองมีขั้นตอนเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1) ชี้แจงวัตถุประสงค์ ขั้นตอน และรายละเอียดเกี่ยวกับการเรียนการสอนขลุ่ยเพียงออโดยใช้ทักษะปฏิบัติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหน้าควนลัง (ราษฎร์สามัคคี) อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

2) ดำเนินการจัดการเรียนรู้โดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนด้วยตนเอง ตามแผนการจัดการเรียนรู้ขลุ่ยเพียงออโดยใช้ชุดฝึกทักษะปฏิบัติที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3) ประเมินทักษะการเป่าขลุ่ยเพียงออหลังเรียน โดยใช้แบบประเมินทักษะการเป่าขลุ่ยเพียงออ

4) วัดความพึงพอใจของผู้ใช้แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยชุดฝึกทักษะปฏิบัติการเป่าขลุ่ยเพียงออและนำผลคะแนนที่ได้ไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1) การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการปฏิบัติขลุ่ยเพียงออหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 80 ได้จาก One Sample t-test (1-tailed)

2) การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดฝึกทักษะปฏิบัติขลุ่ยเพียงออ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

1. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการปฏิบัติขลุ่ยเพียงออของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียน กับเกณฑ์ร้อยละ 80

จากการรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลได้ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการปฏิบัติขลุ่ยเพียงออ หลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียน ด้วยรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติขลุ่ยเพียงออ ร้อยละ 80 โดยมีรายละเอียดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบทักษะปฏิบัติขลุ่ยเพียงออ หลังเรียน กับเกณฑ์ร้อยละ 80 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ทักษะการเป่าขลุ่ย	n	คะแนน			เทียบสัดส่วนเต็ม100		t	Sig.
		คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
คะแนนทักษะปฏิบัติหลังการจัดการเรียนรู้	34	16	13.32	0.59	83.27	3.68	5.184	*.000

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลการเปรียบเทียบทักษะปฏิบัติขลุ่ยเพียงออของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดฝึกทักษะปฏิบัติขลุ่ยเพียงออ จากการรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลผลการเปรียบเทียบความสามารถในการปฏิบัติขลุ่ยเพียงออ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 หลังเรียน ด้วยชุดฝึกทักษะปฏิบัติขลุ่ยเพียงออ รายละเอียดดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดฝึกทักษะปฏิบัติขลุ่ยเพียงออ

ข้อ	รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านเนื้อหาสาระ				
1	ความน่าสนใจของเนื้อหาสาระ	4.71	0.47	มากที่สุด
2	ความสอดคล้องของเนื้อหากับวัตถุประสงค์	4.41	0.73	มาก
3	ความเชื่อมโยงของเนื้อหาสาระการเรียนรู้ศิลปะ รายวิชาดนตรี เรื่องการเป่าขลุ่ยเพียงออ	4.38	0.87	มาก
4	ประโยชน์ของเนื้อหาสาระในการนำไปใช้	4.88	0.32	มากที่สุด
5	ความสนุกสนาน ความเพลิดเพลินของเนื้อหาที่เรียนรู้	4.82	0.38	มากที่สุด
ด้านกิจกรรมการจัดการเรียนรู้				
6	กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหามากยิ่งขึ้น	4.71	0.46	มากที่สุด
7	การเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้	4.74	0.44	มากที่สุด
8	นักเรียนรู้สึกเพลิดเพลิน สนุกสนานและรู้สึกไม่เบื่อหน่ายต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.41	0.73	มาก
9	ครูให้ความสำคัญในการจัดกิจกรรมตามความสนใจของนักเรียน	4.71	0.46	มากที่สุด
10	ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสม	4.47	0.61	มาก
ด้านบรรยากาศ				
11	บรรยากาศในการเรียนมีความสนุกสนาน ทุกคนได้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.41	0.73	มาก
12	ครูกับผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมที่ดีต่อกัน ทำให้นักเรียนกล้าแสดงออก หรือกล้าที่จะขอคำปรึกษาและข้อสงสัย	4.18	1.04	มาก
13	ครูมีความเข้าใจนักเรียน เป็นมิตร ยอมรับให้ความช่วยเหลือ จะทำให้นักเรียนเกิดความอบอุ่น สบายใจ รักครู รักโรงเรียน และรักการมาเรียน	4.47	0.70	มาก
14	ความสะดวกสบายของห้องที่ใช้ทำกิจกรรม มีความคล่องแคล่วในการทำกิจกรรมในห้องเรียนที่กว้างเพียงพอ	4.41	0.73	มาก
15	ห้องเรียนมีความสะอาด เรียบร้อยน่าเรียน	4.41	0.73	มาก

ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้

16	ครูมีการจัดเตรียมสื่อและอุปกรณ์ อื่น ๆ ไว้ล่วงหน้า เพื่อที่ใช้ประกอบการจัดการเรียนรู้ให้กับนักเรียน	4.41	0.73	มาก
17	ครูใช้สื่อการสอนที่มีความหลากหลาย	4.18	1.04	มาก
18	สื่อการสอนมีความสอดคล้องตรงกับเนื้อหาที่เรียน	4.91	0.37	มากที่สุด
19	เกิดความเข้าใจชัดเจนในเนื้อหา จากการใช้สื่อวีดิทัศน์และรูปภาพต่าง ๆ มาประกอบการอธิบาย	4.71	0.46	มากที่สุด
20	ครูใช้สื่อการสอน ถูกต้อง มีความเหมาะสม น่าเชื่อถือได้	4.41	0.73	มาก

ด้านการวัดและการประเมินผล

21	ครูมีการแจ้งผลการเรียนและความก้าวหน้าให้ผู้เรียนทราบเป็นระยะ ๆ	4.79	0.53	มากที่สุด
22	ครูมีการวัดและประเมินผลด้วยวิธีที่หลากหลาย	4.41	0.73	มาก
23	ครูแจ้งให้นักเรียนทราบล่วงหน้าทุกครั้ง เมื่อมีการทดสอบ	4.71	0.46	มากที่สุด
24	ความชัดเจนของเกณฑ์การให้คะแนนที่ครูชี้แจง	4.18	1.04	มาก
25	ความพึงพอใจต่อเกณฑ์การให้คะแนน	4.41	0.73	มาก

ภาพรวม

4.55 0.64 มากที่สุด

จากตารางที่ 2 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดฝึกทักษะปฏิบัติขลุ่ยเพียงออในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.55$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านเนื้อหาสาระ ข้อที่มีความพึงพอใจมากที่สุด คือ ประโยชน์ของเนื้อหาสาระในการนำไปใช้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.88$) ข้อที่มีความพึงพอใจน้อยที่สุด คือ ความเชื่อมโยงของเนื้อหาสาระการเรียนรู้ศิลปะ รายวิชาดนตรี เรื่องการเป่าขลุ่ยเพียงออ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.38$) ด้านกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ ข้อที่มีความพึงพอใจมากที่สุด คือ การเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X}=4.74$) อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนข้อที่มีความพึงพอใจน้อยที่สุด คือ นักเรียนรู้สึกเพลิดเพลิน สนุกสนานและรู้สึกไม่เบื่อหน่ายต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.41$) ด้านบรรยากาศ ข้อที่มีความพึงพอใจมากที่สุด คือ ครูมีความเข้าใจนักเรียน เป็นมิตร ยอมรับการช่วยเหลือ จะทำให้นักเรียนเกิดความอบอุ่น สบายใจ รักครู รักโรงเรียน และรักการมาเรียน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.47$) ส่วนข้อที่มีความพึงพอใจน้อยที่สุด คือ ครูกับผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมที่ดีต่อกัน ทำให้นักเรียนกล้าแสดงออก หรือกล้าที่จะขอคำปรึกษาและข้อสงสัย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.18$) ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้ ข้อที่มีความพึงพอใจมากที่สุด คือ สื่อการสอนมีความสอดคล้องตรงกับเนื้อหาที่เรียน ($\bar{X}=4.91$) อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนข้อที่มีความพึงพอใจน้อยที่สุด คือ ครูใช้สื่อการสอนที่มีความหลากหลาย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.18$) ด้านการวัดและการประเมินผล ข้อที่มีความพึงพอใจมากที่สุด คือ ครูมีการแจ้งผลการเรียนและความก้าวหน้าให้ผู้เรียนทราบเป็นระยะ ๆ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.79$) ส่วนข้อที่มีความพึงพอใจน้อยที่สุด คือ ความชัดเจนของเกณฑ์การให้คะแนนที่ครูชี้แจง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.18$)

สรุปและอภิปรายผล

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการเป่าขลุ่ยเพียงออโดยใช้ชุดฝึกทักษะปฏิบัติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหน้าควนลัง (ราษฎร์สามัคคี) อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดฝึกทักษะปฏิบัติขลุ่ยเพียงออ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สามารถอภิปรายดังต่อไปนี้

1. ผลการเปรียบเทียบทักษะการเป่าขลุ่ยเพียงออ หลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ที่ใช้ชุดฝึกทักษะปฏิบัติ เรื่องการเป่าขลุ่ยเพียงออ กับเกณฑ์ร้อยละ 80 พบว่านักเรียนที่เรียนด้วยชุดฝึกทักษะปฏิบัติการเป่าขลุ่ยเพียงออ มีคะแนนหลังเรียน ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 จำนวน 34 คน จากนักเรียนจำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ทั้งนี้อาจเป็นผลเนื่องมาจากการที่นักเรียนได้เรียนรู้ผ่านการใช้ชุดฝึกทักษะปฏิบัติ เป็นการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ที่มุ่งให้นักเรียนได้เรียนรู้เพื่อหาความรู้เพิ่มเติมหลังจากได้เรียนรู้เนื้อหาผ่านไปด้วยตนเองโดยแบ่งเนื้อหาออกเป็นส่วนย่อยที่มีความต่อเนื่องเป็นลำดับขั้นที่จะใช้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจ สอดคล้องกับ ประภาพร ถิ่นอ่อน (2553) ได้กล่าวว่า ลักษณะของแบบฝึกที่ดีต้องมีจุดหมายที่แน่นอนจะทำการฝึกทักษะ ด้านใด ควรใช้ภาษาง่าย ๆ และมีความน่าสนใจ เรียงลำดับจากง่ายไปหายากให้เหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน มีเนื้อหาตรง จัดกิจกรรมให้หลากหลายเพื่อดึงดูดความสนใจและเกิดประสิทธิภาพในการเรียน

2. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยทักษะปฏิบัติขลุ่ยเพียงออ ($\bar{x} = 4.55$, $S.D. = 0.64$) อยู่ในระดับมากที่สุด แสดงว่านักเรียนมีความคิดเห็นสอดคล้องกันที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเนื่องเป็นผลจากการที่นักเรียนได้เรียนรู้ผ่านการใช้ชุดฝึกทักษะปฏิบัติขลุ่ยเพียงออ ทำให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่ครูจัดขึ้น ได้ลงมือปฏิบัติจริง จึงเกิดความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้อื่น ทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น นักเรียนจึงมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นพชัย อุบชิต (2558) ที่มีผลการวิจัยพบว่าชุดฝึกทักษะดนตรีตามแนวคิดของชูชุกี เรื่องเสียงไซขลุ่ยเพียงออ นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.41 สอดคล้องกับงานวิจัยของ นิคม วุฒิเกรียงไกร (2556) ที่มีผลการวิจัยพบว่าชุดการสอนเทคนิคผสมผสานขลุ่ยไทยเบื้องต้นนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด และสอดคล้องกับงานวิจัยของพัฒนาพงศ์ บรรณการ (2552) ที่มีผลการวิจัยพบว่าการพัฒนาแบบฝึก เรื่องการเป่าขลุ่ยไทย การพัฒนาแบบฝึก เรื่องการเป่าขลุ่ยไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังการใช้แบบฝึกนักเรียนมีคะแนนความสามารถในการเป่าขลุ่ยอยู่ในระดับสูงและนักเรียนมีความคิดเห็นต่อการใช้แบบฝึกอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำงานวิจัยนี้ไปใช้ ครูต้องมีการจัดการบริหารเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและคอยดูแลนักเรียนอย่างทั่วถึงเมื่อนักเรียนต้องการความช่วยเหลือ และควบคุมชั้นเรียนให้อยู่ในขอบเขตเนื่องจากการเรียนที่ต้องฝึกปฏิบัติในการเป่าขลุ่ยที่อาจรบกวนการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาอื่นได้

2. ข้อเสนอแนะในการทำการวิจัยครั้งต่อไป การจัดการเรียนรู้ที่ใช้ชุดฝึกทักษะปฏิบัติ เรื่องการเป่าขลุ่ยเพียงออ สามารถพัฒนาทักษะด้านทักษะในการปฏิบัติ รวมถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ ดังนั้นควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ที่ใช้ชุดฝึกทักษะปฏิบัติในเนื้อหาอื่น ๆ ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. สำนักพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, กรุงเทพฯ.
- กฤษกร เพชรนอก. (2556). เครื่องดนตรีและวงดนตรีไทย (พิมพ์ครั้งที่ 2). ปทุมธานี: สกายบุ๊ก.
- นพชัย อุบชิต. (2558). ผลการใช้ชุดฝึกทักษะดนตรีไทยตามแนวคิดชูชุกิ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เรื่องเสียงใสขลุ่ยเพียงออ. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์, บุรีรัมย์.
- นิคม วุฒิเกรียงไกร. (2556). การพัฒนาทักษะการเรียนรู้ ขลุ่ยไทยเบื้องต้นโดยใช้ชุดการสอนเทคนิคการผสมผสาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์, บุรีรัมย์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาสน.
- ประภาพร ถิ่นอ่อง. (2553). การพัฒนาแบบฝึกทักษะวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง การแยกตัวประกอบของ พหุนามดีกรีสอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยนเรศวร, พิษณุโลก.
- พัฒนาพงศ์ บรรณการ. (2552). การพัฒนาแบบฝึก เรื่องการเป่าขลุ่ยไทยสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศิลปากร, นครปฐม.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2543). ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. เทคนิคการวัดผลกาเรียนรู้อ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาสน.